

STEFANUS

Toen deze kerk gebouwd werd, was er maar één algemene kerk in Europa. De katholieke kerk.

In de katholieke traditie kreeg elk kerkgebouw een patroon.

In Finsterwolde werd het de heilige Stefanus.

Deze kerk heette dus oorspronkelijk St. Stefanuskerk.

De reformatie, de kerkhervorming van de 16e eeuw, had geen waardering voor heiligen - met het slopen van de altaren in de kerken verdween ook de oorspronkelijke naam van de kerk.

We zijn inmiddels eeuwen verder.

De tegenstellingen uit de tijd van de reformatie zien we inmiddels veel minder scherp.

En onder de heiligen uit de kerkgeschiedenis is Stefanus zeker één, waar we ook als protestanten wat mee kunnen.

Anders gezegd: het voorbeeld van Stefanus kan ons steeds weer aan de bron en de opdracht van ons geloof herinneren.

We komen Stefanus in de bijbel tegen. In het boek Handelingen van de apostelen.

In Hfdst 6 wordt verteld van een conflict binnen de eerste gemeente in Jeruzalem.

De gemeente was behoorlijk gegroeid. En er waren vele arme mensen in de gemeente - er was toen al een soort voedselbank voor de allerarmsten.

Maar de Grieks sprekende armen - zeg maar de buitenlanders, de allochtonen in de gemeente - voelden zich achter gesteld tegenover de Aramees sprekende autochtone gemeenteleden.

De leiding van de gemeente, de apostelen, vonden het belangrijker bezig te zijn met de verkondiging - dus werd het ambt van diakenen ingesteld voor de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid.

De eerste diaken van de christelijke kerk, die we uit Handelingen kennen, is Stefanus. Hij vervulde zijn taak zorgvuldig en liefdevol.

Tegelijk wordt verteld: Stefanus deed niet alleen goede dingen voor de armen. Hij liet zich ook in met discussies over het geloof. Woord en daad hoorden bij Stefanus samen.

En - ja hoor - dat leverde weer conflicten op met aanhangers van de oude leer.

Stefanus moet voor de Hooge Raad verschijnen.

Het heeft iets ironisch: Stefanus werd diaken, omdat de heren apostelen zelf vooral met de verkondiging bezig wilden blijven - en het is nu uitgerekend diaken Stefanus, die vrijmoedig zijn geloof in Jezus Christus verkondigt en belijdt.

Niet alleen binnen de eigen kring - ook in het huis van de tegenstanders, voor de Hoge Raad. Hij moest zijn vrijmoedigheid met het leven bekopen.

Hij werd gestenigd.

Zo werd Stefanus een martelaar (al weer een Grieks woord) - een getuige (letterlijk) we vertalen het soms ook als bloedgetuige.

Naar deze Stefanus was deze kerk vernoemd.

De pleitbezorger voor de allerarmsten en eerste bloedgetuige van Jezus Christus.

Wie weet - misschien valt er iets voor te zeggen als in de toekomst Stefanus en deze kerk in Finsterwolde weer vaker in een adem worden genoemd?

Wolf Jöhlinger